

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2018. F. 197.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy eljárás alá vont ügyvéd **1 rendbeli szándékos, folytatólagosan megvalósított fegyelmi vétséget** követett el, ezért **írásbeli megrovás** fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 80.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara 10900011-00000007-20950113 számú bankszámlájára, az ügyszámra való hivatkozással.

Indokolás:

A bejelentés:

2018. január 24. napján érkezett a Budapesti Ügyvédi Kamarához [...] panaszos beadványa, amelyben az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviseleti tevékenységét kifogásolta.

A tényállás:

A panaszos és a férje 2016. április 4-én mentek el eljárás alá vont ügyvéd irodájába és adták át neki egy ingatlanl kapcsolatos adásvételi szerződés bíróság előtt történő megtámadása iránti perhez szükséges összes iratot, valamint ekkor tájékoztatták minden, az ügyszámhoz kapcsolódó részletről. Az eljárás alá vont ügyvéd átnézte az iratokat és elvállalta az ügyet. A felek 2016. április 4. napján kötöttek az adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló perre az eljárás alá vont ügyvéddel megbízási szerződést. Az eljárás alá vont ügyvéd a panaszos férjétől kért meghatalmazást, hogy eljárhasson az ügyben. Az eljárás alá vont ügyvéd a megbízásnak megfelelően elkészítette a keresetlevelet 2016. május 11. napján. A Bíróság ítéletével a keresetet – a felperes perbeli legitimációjának hiánya miatt – elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 381.000 Ft perköltséget, továbbá a Magyar Államnak 600.000 Ft le nem rótt illetéket. A panaszost az eljárás alá vont ügyvéd 2017. március környékén tájékoztatta az irodájában arról, hogy a pert elvesztették, továbbá hogy nem javasolja a fellebbezést, aki azt tudomásul vette. A panaszos a perköltségre 12 havi részletfizetést kért.

A részletfizetés iránti kérelmet az eljárás alá vont ügyvéd nyújtotta be a bírósághoz. 2017. május 10. napján a panaszos férje mérséklési és részletfizetési kérelmet terjesztett elő a NAV-nál a 600.000 Ft illeték 12 havi részletben történő megfizetésének engedélyezése iránt, amely részletfizetést a NAV határozatával jóváhagyott.

A panaszos 2017 őszén e-mailben mondta fel a megbízást. Később személyesen elment az eljárás alá vont ügyvédhez, ekkor hozta el tőle az összes iratot és ekkor kapta kézhez a 6 havi részletfizetést engedélyező Bíróság végzését is, amelyről a panaszos ekkor szerzett tudomást. A panaszos a Biztosító Egyesületénél eljárást indított mindösszesen 981.000 Ft összegű kártérítési igénye megfizetése iránt. Az eljárás alá vont ügyvéd a Kárrendezési Bizottság felhívására szakmai mulasztását nem vitatta, a panaszos kárigényét mind jogalapjában, mind összecszerúságában elismerte.

Ezek alapján a Biztosító a kárigényt megítélte és a 15%-os önrész feletti 833.850 Ft-ot a károsult bankszámlájára átutalta. Az eljárás alá vont ügyvéd a 15%-os önrészt szintén megfizette a panaszosnak.

Eljárás alá vont védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétség elkövetését vitatta és kérte a fegyelmi eljárás megszüntetését. Az eljárás alá vont ügyvéd iratokat az előzetes vizsgálat során nem csatolt. Az eljárás alá vont ügyvéd az ügyben keletkezett tényvázlatot és megbízási szerződést azért nem csatolta, mert azt szükségtelennek tartotta becsatolni, mivel a panaszos minden vonatkozó iratot rendelkezésre bocsátott. Továbbá azért sem csatolt valamennyi rendelkezésére álló iratot, mert abból indult ki, hogy ez nem fegyelmi kérdés. Álláspontja szerint kizárólag felelősségbiztosítási kérdést vehet fel a tényállás. A kárfelelősségét a Biztosító előtt elismerte és a 15%-os önrészt maga megfizette. Iratcsatolási kötelezettség elmulasztásában a felelősségét elismerte.

Végindítvány:

A rendelkezésre álló bizonyítékok, a panaszos írásbeli, szóbeli nyilatkozatai, csatolt okiratok alátámasztják az irányadó tényállás alapján, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 2. rb. szándékos fegyelmi vétséget valósított meg. A fegyelmi biztos az Üt. 37. § a.) pontja alapján a régi Ügyvédi Etikai Szabályzat (5/2008. (XI. 27.) MÜK Szabályzat) 3/1., 3/2., 3/3., 3/4., 12/4., és 14/2. pontjait róttta fel. Az iratcsatolás elmaradása körében az Üttv. 107. § a.) pontja és az új ÜESZ 12.3. pontja az irányadó. Az új ügyvédi törvény enyhébb jogkövetkezmények alkalmazását teszi lehetővé.

Végindítványában kérte a törvényi minimumhoz közeli pénzbírság alkalmazását, és a büntetés végrehajtásának 1 évre történő felfüggesztésére tett indítványt az Üttv. 109. § (1) bekezdésének szem előtt tartásával. Az Üttv. 142. § (2) bekezdésére figyelemmel kérte a tételes költség és az átalányköltség megtérítésére kötelezni az eljárás alá vont ügyvédet. A FESZ 40.9. pontja alapján az átalányköltség mérséklésére látott lehetőséget.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A Fegyelmi Tanács az ügyvédi megbízási tartalmára vonatkozó tényállást a csatolt megbízási szerződés alapján állapította meg. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint ezek alapján egyértelmű, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az Üt. 23. § (2) bekezdésében foglaltak szerint a megbízási szerződést írásba foglalta, továbbá a megállapított tényállás szerint az ügyvédi megbízási foglaltak szerint járt el, a részére adott megbízást maradéktalanul teljesítette. Ezt a tényét a panaszos személyes előadása során teljes mértékben megerősítette.

A Fegyelmi Tanács álláspontja és a következetes fegyelmi eljárási gyakorlat szerint az eljárás alá vont ügyvédnek az ügyvel kapcsolatban kialakított téves jogi álláspontja nem képezi, nem képezheti fegyelmi eljárás tárgyát. E körben a Fegyelmi Tanács teljes mértékben osztotta az eljárás alá vont ügyvéd álláspontját. Ennek alapján a régi ÜESZ 3/1., 3/2., 3/3., 3/4. pontjai alapján az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége nem volt megállapítható.

Az iratcsatolási kötelezettség elmulasztásával kapcsolatban azonban a Fegyelmi Tanács azt állapította meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd előadásával szemben az iratok alapján egyértelműen megállapítható, hogy a panaszos nem csatolta a 2018. január 24-ei beadványához iratokat, azokat csak az első tárgyaláson csatolta. Tehát az eljárás alá vont ügyvéd védekezése, hogy az ügyben keletkezett tényvázlatot és megbízási szerződést azért nem csatolta, mert azt a panaszos már korábban megtette, nem foghat helyt.

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat 1.4. pontja szerint a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni.

Az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő (a 2018. december 31-ig hatályos FESZ szerint panaszos) által sérelmezett magatartást 2016. április hónapban valósította meg, azonban e körben a fegyelmi felelőssége nem került megállapításra.

Az önálló fegyelmi vétségnek minősülő, az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól” szóló többször módosított 8/1999. (III.22.) MÜK Szabályzat (továbbiakban régi ÜESZ) 14/2. pontjába ütköző iratcsatolási kötelezettség elmulasztása 2018. február 20. napján következett be, tehát az ezen elkövetési magatartás miatt alkalmazott jogszabályok: az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.), régi ÜESZ, valamint a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat.

Jelen eljárásban a Fegyelmi Tanácsnak azt kellett elbírálnia, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette-e a fenti etikai szabályt és ezzel megvalósított-e az Üttv. 107.§-ában megfogalmazottakat kimerítő magatartást. Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a vizsgálati szakban a fegyelmi főmegbízott 2018. V. 38/4. sz. 2018. február 6-án kelt, majd a fegyelmi megbízott 2018. V. 38/7. sz. 2018. április 30-án kelt felhívására iratait nem csatolta be, és ezen kötelezettségének később sem tett eleget, megszegte a régi ÜESZ 14/2. pontjában írt szabályt.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során az Üttv. 108. § a.) pontjában írt írásbeli megrovás fegyelmi büntetést alkalmazta, mivel álláspontja szerint az elkövetett fegyelmi vétség bár a Kamarával szemben teljesítendő kötelezettség megszegésében nyilvánult meg, mégsem olyan súlyú, hogy az pénzbírság kiszabását vonta volna maga után. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a legenyhébb büntetés alkalmazása összhangban van az elkövetett vétség súlyával és kellő visszatartó erőként szolgálhat a jövőre nézve az eljárás alá vont ügyvéd számára.

Enyhítő körülményként kellett értékelni az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményeit, ténybeli elismerését és azt, hogy az okozott kárt megtérítette, bár e körben felelősségre vonás a fegyelmi eljárásban nem történt.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács a FESZ 40.9. pontjában írt, méltányolható körülményeket nem talált, ezért az átalányköltség összegének mérséklésére nem látott lehetőséget, különös tekintettel arra, hogy amennyiben az eljárás alá vont ügyvéd az iratcsatolási kötelezettségének már a vizsgálati szakban eleget tesz, akkor a tényállás már ekkor tisztázható lett volna és tárgyalás kitézésére sem került volna sor.

A Fegyelmi Tanács határozata elleni fellebbezési jog az Üttv. 135. §-án alapszik.

A Fegyelmi Tanács határozata 2019. március 28. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa – 2018. F. 197.)